

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 12C/116/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1212224992
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Sobolovská
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2014:1212224992.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave v konaní pred samosudkyňou JUDr. Gabrielou Sobolovskou, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingová 4, Bratislava, proti odporcovi : SR - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

Súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania z a m i e t a.

Súd návrh navrhovateľa z a m i e t a.

Súd odporcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom podaným na tunajšom súde dňa 27.09.2012 sa domáhal navrhovateľ vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal odporcu Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR na zaplatenie sumy 125 eur z titulu majetkovej škody a sumy 385 eur z titulu nemajetkovej ujmy, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava II.

Návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ je právnickou osobou, ktorá vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažujúcej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov a ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX) navrhol písomným podaním súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu. Súdny exekútor požiadal miestne a vecne príslušný súd o udelenie poverenia, avšak exekučný súd nerozhodol o udelení poverenia do 15 dní od doručenia tejto žiadosti, napriek tomu, že prejednávaná vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu. Exekučný súd rozhodol až dňa 17.09.2009, k rozhodnutiu o poverení tak došlo po uplynutí zákonnej doby (omeškanie trvalo tak viac ako 7 mesiacov).

Ako dôkaz žiadal navrhovateľ uvedené skutočnosti zistiť z exekučného spisu založeného pre exekučné konanie vedené medzi oprávneným POHOTOVOSTĚ, s.r.o, IČO : 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, Bratislava a povinným Q. Č. pre vymoženie pohľadávky, ktorá vznikla neplnením záväzku povinného zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX (registrácia súdneho exekútora EX 1321/2009).

Podľa názoru navrhovateľa postup exekučného súdu je nesprávny a v rozpore so zákonom (§44 ods. 2 Exekučného poriadku), preto si uplatnil náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorú vyčíslil tak, že majetková škoda mu vznikla ako náhrada účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Navrhovateľ ako poškodený vynaložil v tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému sumu 70 eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40 eur a na administratívne spracovanie textov urgencií exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu sumu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15 eur. Celkovo vynaložil navrhovateľ márne sumu 125 eur.

Zároveň si navrhovateľ uplatnil ako poškodený aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup okresného súdu je podľa názoru navrhovateľa dôsledkom jeho nesústreďenej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prieťahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv poškodeného. Márnym uplynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania poškodeného, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a taktiež došlo k vyvolaniu rizík ako je zánik povinného, zmarenie účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a insolventnosť povinného. Výšku nemajetkovej ujmy navrhovateľ vyčíslil analogicky vychádzajúc z Nálezov Ústavného súdu, keď za prieťahy v konaní sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 660 eur. Výška nemajetkovej ujmy je potom 660 eur za rok : 12 mesiacov v roku = 55 eur (za mesiac) x 7 mesiacov v sume 385 eur.

Napokon navrhovateľ súdu uviedol, že o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody podľa § 5 ods. 1 z. č. 514/2003 Z. z. požiadal odporcu, avšak odporca do podania návrhu na jeho žiadosť pozitívne nereagoval.

Na základe výzvy tunajšieho súdu bolo dňa 15.1.2014 doručené podanie odporcu, ktorým sa vyjadril k návrhu na začatie konania. Odporca s návrhom nesúhlasil a žiadal ho ako nedôvodný v celom rozsahu zamietnuť. Predovšetkým poukázal na to, že navrhovateľ podal zmatečné podanie, keď neboli splnené procesné podmienky, aby súd vo veci mohol konať a vydať rozhodnutie. V návrhu návrh navrhovateľa nie je uvedená spisová značka príslušného exekučného konania, ktoré je vedené na súde, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručenia podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenie veci a dátumy, kedy sa navrhovateľ dozvedel o vzniku škody, navrhovateľ nepriložil ani jeden relevantný dôkaz k návrhu a celú dôkaznú povinnosť prenáša na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša sám a napokon z jeho návrhu ani nie je zrejmé z akého titulu sa domáha náhrady škody, či z titulu nesprávneho úradného postupu z dôvodov prieťahov alebo z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, ako aj, že navrhovateľ neuviedol ani aké kroky podnikol na odstránenie neželaného stavu.

Odporca súdu uviedol, že dňa 23.04.2012 mu boli od navrhovateľa predložené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a keďže už dňa 27.09.2012 bola súdu doručená žaloba vo veci je zrejmé, že navrhovateľ ju nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr. Z uvedeného dôvodu má odporca za to, že návrh bol uplatnený na súde predčasne, pričom odporca informoval súd, že na opakované výzvy na doplnenie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku navrhovateľa navrhovateľ odporcovi neposkytol žiadnu súčinnosť, preto nárok navrhovateľa považuje odporca za predbežne neprerokovaný.

K uplatnenému nároku odporca uviedol, že pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené tri podmienky : a to nezákonné rozhodnutie resp. nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť

medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou, všetky tieto podmienky musia vzniknúť súčasne.

K prvej podmienke - k nesprávnemu úradnému postupu odporca uviedol, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prieťahy v konaní, pričom poukázal, že súd vydal poverenie v zákonnej lehote, k druhej podmienke - materiálnej škode uviedol, že navrhovateľ sa domáha úhrady paušálnej škody, avšak podľa § 17 ods. 1 z.č. 514/2003 Z. z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný zákon neustanovuje inak a k vyčísleniu škody uviedol, že navrhovateľ výšku škody žiadnym spôsobom nepreukázal, keď neprodukoval žiadne dôkazy, na základe ktorých by osvedčoval napr. využívanie informačného systému, a pod. K výpočtu nemajetkovej ujmy odporca poukázal najmä na osobitosť v konaní pred Ústavným súdom, keď poskytovanie finančného zadost'učinenia je závislé od mnohých okolností ako osoba poškodeného, závažnosť vznikutej ujmy, závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení a pod., či na to, že navrhovateľ si uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy ako spoločnosť - právnická osoba a v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal zánik podnikateľských aktivít a plánov, resp. nepreukázal ako situácia ovplyvnila jeho ďalšie podnikateľské aktivity.

Napokon odporca priložil súdu listiny, z ktorých obsahu možno konštatovať, že navrhovateľ a jeho praktiky práve v dôsledku porušovania práv spotrebiteľa sú vnímané verejnosťou negatívne, keď navrhovateľ využíva neprijateľné podmienky pri svojej podnikateľskej činnosti.

Návrh žiadal zamietnuť aj z dôvodu, že navrhovateľ nepreukázal príčinnú súvislosť, ako ďalší predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu. Podľa názoru odporcu zodpovednosť nemožno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite, atribútom príčinnej súvislosti je "priamosť" pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušovaný; nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Vychádzajúc zo základnej charakteristiky príčinnej súvislosti, ako priameho a bezprostredného vzťahu príčiny a následku, nemožno tvrdiť, že navrhovateľovi vznikla škoda postupom okresného súdu.

Tunajší súd nariadil na deň 6.3.2014 o 11.00 hodine pojednávanie v predmetnom konaní, pričom navrhovateľ prevzal predvolanie dňa 22.1.2014, právny zástupca navrhovateľa dňa 21.1.2014 a odporca dňa 20.1.2014.

Dňa 28.2.2014 bolo súdu doručené ospravedlnenie neúčasti odporcu na pojednávaní konanom dňa 6.3.2014 o 11.00 hodine, pričom o odročenie pojednávania nežiadal a trval na podaných vyjadreniach.

Dňa 28.2.2014 o 18.39 hod. doručil právny zástupca navrhovateľa na súd elektronicky ústavnú sťažnosť adresovanú Ústavnému súdu SR ako i žiadosť o zrušenie pojednávania vytýčeného na deň 6.3.2014 z dôvodu, že navrhovateľ podal na Ústavnom súde SR sťažnosť a žiadal, aby konajúci súd konanie prerušil a to až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevyhlásenia sudcu povereného prejednaním veci.

Dňa 6.3.2014 sa konalo pojednávanie, na ktoré sa nedostavili účastníci konania. Súd konštatuje, že odporca sa ospravedlnil a nežiadal odročiť pojednávanie, navrhovateľ má vykázané doručenie dňa 21.1.2014, svoju neúčasť na dnešnom pojednávaní neospravedlnil. Súd v súlade s § 101 odsek 2 Občianskeho súdneho poriadku pojednával v neprítomnosti účastníkov konania. Sudkyňa prečítala návrh na začatie konania doručený tunajšiemu súdu dňa 27.9.2012, vyjadrenie odporcu k návrhu doručené tunajšiemu súdu dňa 15.1.2014, oboznámila s obsahom listinných dôkazov zadovážených súdom, uznesením Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 8NcC/75/2012, uznesením Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 3Co/64/2013, podaním navrhovateľa, ktorým podal dovolanie voči uzneseniu Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 3Co/64/2013, uznesením Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/157/2013 a dospel k tomuto skutkovému a právnomu stavu veci :

Pred rozhodnutím vo veci súd najskôr rozhodol o návrhu navrhovateľa na prerušenie konania až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR, o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva navrhovateľa na zákonného sudcu a na nestranný súd, a to podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., podľa ktorého pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet. Podľa § 109 ods. 2 O.s.p. prerušenie konania nie je obligatórne a teda súd môže konanie prerušiť a tiež nemusí. Dôvodom prerušenia konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. musí byť však vždy tá skutočnosť, že prebieha konanie, v ktorom sa rieši tzv. predbežná (prejudiciálna) otázka.

Túto otázku si však súd môže vyriešiť aj sám (§135 ods. 2 O.s.p.), keďže o námietke navrhovateľa o zaujatosti zákonného sudcu bolo rozhodnuté Krajským súdom v Bratislave ako súdom nadriadeným, postupom podľa § 16 ods. 1 O.s.p.. Vo veci vedenej pod sp. zn. 12C 116/2012 o námietke zaujatosti sudcov Okresného súdu Bratislava II rozhodol Krajský súd v Bratislave dňa 19.10.2012 tak, že uznesením č.k. 8NcC 75/12-20, že sudkyňa Okresného súdu Bratislava II v Bratislave JUDr. Gabriela Sobolovská nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vo veci.

Z uvedeného teda vyplýva, že zákonný sudca v prejednávanej veci nebol vylúčený z pojednania a rozhodovania veci. Vzhľadom na uvedené, keďže navrhovateľ si uplatnil svoje zákonné právo namietat nestrannosť súdu a o jeho námietke už bolo zákonným postupom aj rozhodnuté, súd nevidel dôvody pre prerušenie konania a jeho návrh na prerušenie ako nedôvodný zamietol.

Uvedený názor súdu, že nie je daný zákonný dôvod pre prerušenie konania z dôvodu navrhovateľom podanej ústavnej sťažnosti z titulu, že bolo porušené jeho ústavné právo, tak ako navrhol navrhovateľ, podporuje rozhodnutie Ústavného súdu SR č. III. ÚS 295/2013, ktorým bola odmietnutá sťažnosť navrhovateľa. V ňom Ústavný súd SR riešil navrhovateľom podanú ústavnú sťažnosť pre porušenie jeho ústavného práva, keďže okresný súd a ani krajský súd nevyhoveli jeho námietke zaujatosti voči sudcom prvostupňového súdu. Ústavný súd odmietol sťažnosť navrhovateľa pre nedostatok právomoci vec prejednať a rozhodnúť, nakoľko navrhovateľ sa môže domáhať ochrany svojich práv podaním odvolania proti rozhodnutiam prvostupňového súdu, prípadne dovolania proti rozhodnutiam odvolacieho súdu, pričom existuje iný súd povolaný na poskytnutie ochrany základným práva sťažovateľa. Ústava ani zákon o ústavnom súde nepripúšťajú, aby si účastník konania zvolil medzi súdnymi orgánmi ochrany porušených základných práv a slobôd, ale naopak, čl. 127 odsek 1 ústavy požaduje vyčerpanie všetkých účastníkovi dostupných a účinných prostriedkov ochrany. V neposlednom rade Ústavný súd poznamenal, že pokiaľ by sa objavili nové skutočnosti, môže sa navrhovateľ domáhať ochrany svojho práva na prerokovanie veci pred nezávislým a nestranným súdom vznesením novej námietky zaujatosti. Súd taktiež poukazuje, že uvedené vyslovil Ústavný súd SR vo svojich viacerých rozhodnutiach (IV. ÚS 386/2013, IV. ÚS 531/2013).

Z vykonaného dokazovania pripojením spisu tunajšieho súdu spis. zn. 39 Er 351/2009 mal súd preukázané, že sa na tunajšom súde vedie exekučné konanie vo veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava proti povinnému Valérii Čičákovej, bytom Bučinová 10, Bratislava pre vymoženie sumy 651,29 € s príslušenstvom. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podal na tunajší súd súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý dňa 28.4.2009. Poverenie č. 5102 063504* bolo vydané dňa 12.5.2009, t.j. v zákonnej 15-dňovej lehote. Následne na základe návrhu súdneho exekútora zo dňa 21.8.2009 doručeného súdu dňa 25.8.2009 súd opravil poverenie na vykonanie exekúcie, ktoré bolo vydané dňa 17.9.2009.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d) zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť

úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné preťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 44 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení ku dňu podania návrhu na súd, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z. z. ak je uznesenie, ktorým sa žiadosť zamietla, právoplatné, súd exekučné konanie aj bez návrhu zastaví. Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Na základe vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že nárok navrhovateľa je v celom rozsahu nedôvodný, keď v konaní bolo nesporne dokázané, že Okresný súd Bratislava II v exekučnej veci vedenej pod sp. zn. 39 Er 351/2009 postupoval v súlade s § 44 zákona č. 233/1995 Z.z. a písomné poverenie pre súdneho exekútora vydal v lehote 15 dní a preto neboli splnené zákonné hmotnoprávne podmienky pre zodpovednosť štátu uvedené v § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z.

K stanovisku odporcu súd uvádza, že i keď návrh bol zamietnutý ako nedôvodný, keďže navrhovateľ nepreukázal žiadnym spôsobom, že mu škoda vznikla nesprávnym úradným postupom súdu v exekučnom konaní, súd nemal dôvod skúmať a zisťovať, či návrh podaný podľa § 15 ods. 1 z.č. 514/2003 Z. z. bol riadne predbežne prerokovaný. Súd je tiež toho názoru, že prípadné preťahy v súdnom konaní je oprávnený konštatovať len Ústavný súd SR, a až na základe jeho rozhodnutia vo veci je možné sa zaoberať prípadným nesprávnym úradným postupom v súdnom konaní podľa § 9 ods. 1 z.č. 514/2003 Z. z..

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Plne procesne úspešnému odporcovi však trovy konania nevznikli, preto mu ich súd nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na tunajšom súde , písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 205 ods. 1 O.s.p.)

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona(§ 251 ods. 1 veta prvá O.s.p.).